

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček“

Štev. 12.

V Ljubljani, 1. decembra 1900.

Leto XXX.

R o ž i c e .

*N*a poljani pa duhti
Cvetje neštevilno,
In na solnce se jezi,
Ker je žge presilno.

A razgrne se nad dol
Megla tiha, siva;
Rožice pa se solzé,
Ker tema jih skriva.

Spet zavele so čez plan
Sapice ledene;
In razgnale raz ravan
Haljice meglene.

„Ej, ve sape, sapice“,
Cvetke zajokale,
„Kje so naše kapice,
Kapice nam zale?“

To je pa oblaček čul,
Vjzil se na sape,
In na rože je nasul
Mrzle, snežne kape.

Rožice, ubožice
Vmirajo pod kapo,
In vmiraje kličejo
Solnce, meglo, sapo.

Ljudmila Modičeva.

